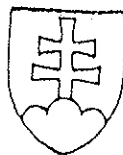

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 04 Bratislava	
Dňa: - 5. 04. 2007	
Číslo: 1359	Príloha: 1
Prílohy:	

2S 350/06-42

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 26. 4. 2007
a vykonateľnosť dňa
Krajský súd v Bratislave
dňa 9. Máj 2007

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenika a členov senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **JEFTA SOS TRUCK Slovakia, s.r.o.**, Kopčianska 89, Bratislava, zastúpený advokátom JUDr. Radovanom Grujbárom, Dolné Bašty č. 2, Trnava, proti žalovanému: **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky**, Drieňová 24, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. 2006/SP/R/2/085 zo dňa 14.07.2006, rozhodol

t a k t o :

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného 2006/SP/R/2/085 zo dňa 14.07.2006, ktorým tento správny orgán potvrdil prvostupňové rozhodnutie Protimonopolného úradu SR, odboru zneužívania dominantného postavenia č. 2006/SP/2/1/025 zo dňa 27.03.2006, ktorým rozhodol na základe ustanovenia § 38 ods. 5 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže v znení neskorších predpisov (ďalej len citovaný zákon) tak, že za predloženie neúplných informácií požadovaných správnym orgánom, bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 50.000,- Sk.

Žalobca žiadal zrušiť uvedené rozhodnutie správneho orgánu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V žalobe uviedol, že dňa 29.03.2006 mu bolo z Protimonopolného úradu SR doručené rozhodnutie zo dňa 27.03.2006, ktorým mu za predloženie neúplných informácií bola uložená pokuta vo výške 50.000,- Sk. Žalovaný zamietol podaný rozklad proti prvostupňovému rozhodnutiu 2006/SP/2/1/025 zo dňa 27.03.2006 a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Dňa 18.10.2005 bol žalobcovi doručený z úradu list zo dňa 14.10.2005, obsahom ktorého bola žiadosť úradu o predloženie údajov a informácií, ktoré spočívali v odpovediach na otázky položené v predmetnom liste. Zároveň podotkol, že tieto otázky boli pre neho nezrozumiteľné a všeobecne formulované a nedokázal na ne odpovedať iným spôsobom, ako tým, ktorý bol uvedený v jeho liste zo dňa 21.10.2005. Dňa 06.12.2005 bolo žalobcovi zaslané oznámenie o začatí správneho konania z dôvodu nedodržania povinnosti spočívajúcej

v zaslaní požadovaných informácií. Písomnou formou sa žalobca dňa 06.12.2005 za svoje konanie ospravedlnil s odôvodnením, že z nedbanlivosti bol list vedený pod č. 5848/PMÚ SR/2005 zo dňa 08.11.2005 založený do inej zložky. Zo žaloby vyplýva, že dňa 06.12.2005 sa žalobca snažil úradu poskytnúť požadované informácie, aj napriek krátkej 7-dňovej lehote a komplikovanosti otázok, na ktoré mal žalobca odpovedať. Po druhom poskytnutí údajov úradu nebolo však žalobcovi oznámené, či sú zaslané informácie dostatočné, preto nemal vedomosť o tom, o aké dôkazy alebo o aké skutočnosti sa úrad opieral alebo akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia tvrdil, že nemožno uznať námietku, že odpoveď bola dostačujúca, čo žalobca v dobrej viere predpokladal. Žalobca ďalej uviedol, že úrad mal pri ukladaní pokuty postupovať v súlade s ustanovením § 38 ods. 10 citovaného zákona, pretože mal pri ukladaní pokuty posudzovať závažnosť a dĺžku trvania porušovania ustanovení tohto zákona. Úrad neuviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre jeho rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a akými predpismi sa spravoval.

Podľa názoru žalobcu námietku ohľadom odôvodnenia výšky pokuty potvrdila aj Rada úradu vo svojom rozhodnutí č. 2006/SP/R/085 s tým, že nesúhlasí okrem iného aj so spoluprácou s inými štátnymi orgánmi. Žalobca zároveň uviedol nepreskúmateľnú skutočnosť, že ide o významného podnikateľa, ktorý by mal rozpoznať, že jeho konanie je protiprávne. Nie je známa právna norma určujúca príčinnú súvislosť hodnotenia spojitosti významného podnikateľa a jeho znalosť, že jeho konanie je protiprávne alebo nie je protiprávne.

Zároveň žalobca uviedol, že dňa 25.05.2006 mu bola Radou úradu ako odvolacím orgánom doručená na vyjadrenie výzva pred vydaním rozhodnutia zo dňa 22.05.2006, v ktorej sa uvádza, že sa odvolací orgán po oboznámení s rozhodnutím a súvisiacim spisovým materiálom predbežne stotožňuje s uvedeným záverom prvostupňového orgánu. Na základe uvedeného mal žalobca pochybnosti o nezáujatosti jej členov. Vychádzal zo skutočnosti, že Rada úradu v prípade nezáujatosti jej členov nemohla vysloviť takýto názor pred rozhodnutím vo veci samej. Námietku zaujatosti Rada úradu pokladala za irelevantnú.

Žalovaný správny orgán vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 21.12.2006 uviedol, že dňa 24.10.2005 bola úradu doručená odpoveď žalobcu zaevidovaná pod č. 5848/2005, ktorú úrad vyhodnotil ako neúplnú, keďže žalobca neuviedol relevantné odpovede na úradom položené otázky a to na otázky č. 1, 2, 3 a 5. Vzhľadom na túto neúplnosť odpovede bol žalobca opäť vyzvaný opakovanou žiadosťou č. 5848/PMÚ SR/2005 zo dňa 08.11.2005 na predloženie úplných informácií požadovaných v liste č. 5664/PMÚ SR/2005. Na túto opakovanú žiadosť žalobca v stanovenej lehote ani po jej uplynutí nereagoval. Preto na základe vyššie uvedeného začal prvostupňový orgán správne konanie v zmysle § 38 ods. 5 citovaného zákona, v ktorom mu uložil peňažnú pokutu vo výške 50.000,- Sk rozhodnutím č. 2006/SP/2/1/025 zo dňa 27.03.2006. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal rozklad, o ktorom rozhodol žalovaný tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a rozklad zamietol. Žalovaný podrobne vo svojom vyjadrení uviedol skutočnosti, ktoré ho viedli k potvrdeniu prvostupňového rozhodnutia a zamietnutiu rozkladu, pričom presne špecifikoval, v čom videl neúplnosť informácií poskytnutých žalobcom. K tvrdeniu žalobcu, že mu žalovaný neoznámil úplnosť, resp. neúplnosť požadovaných informácií žalovaný tvrdil, že žiadny predpis správneho práva neustanovuje povinnosť dať podnikateľom na vedomie, že ich odpovede považuje za dostatočné, prípadne poskytnúť akúkoľvek spätnú väzbu. V tomto prípade k spätnej väzbe došlo zaslaním opakovanej výzvy zo dňa 08.11.2005 na zaslanie informácií,

na ktorú však žalobca nereagoval. Uviedol, že žalobcove tvrdenia o založení predmetného listu do inej zložky sú zmaťočné.

Žalovaný tvrdenie žalobcu ohľadne výšky pokuty určenej prvostupňovým orgánom považuje za námietku, ktorá nezodpovedá skutočnosti. Cieľom prvostupňového orgánu totiž nebolo vyvodit' príčinnú súvislosť medzi schopnosťou žalobcu rozpoznať, že jeho konanie je protiprávne a skutočnosťou, že má skúsenosti so spoluprácou s inými orgánmi štátnej moci. Tiež týmto faktom neodôvodňoval výšku pokuty.

K námietke žalobcu o zaujatosti členov dodal, že Rada úradu mala povinnosť uviesť predbežný záver vo veci a oboznámiť s ním žalobcu, aby mohol uplatniť svoje zákonné právo vyjadriť sa. Žalobca nekonkretizoval dôvod, ktorý mal spôsobiť zaujatosť jednotlivých členov Rady úradu.

Z vyššie uvedených dôvodov preto žalovaný vyslovil názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Krajský súd v Bratislave ako súd miestne a vecne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a to v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe s poukazom na § 249 ods. 2 O.s.p., ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť podľa § 250j ods. 1 O.s.p., pretože rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby je v súlade so zákonom.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. musí preskúmať aj zákonnosť postupu správneho orgánu. Postupom správneho orgánu sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a konanie musí ukončiť vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na také konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa ustanovenia § 40 citovaného zákona podnikatelia sú povinní predložiť úradu požadované informácie a podklady, podrobiť sa preskúmaniu týchto informácií alebo podkladov, spolupracovať s úradom pri ich preverovaní a umožniť zamestnancom úradu, zamestnancom iného národného súťažného orgánu a zamestnancom Komisie a ňou povereným osobám vstup do všetkých objektov, priestorov a dopravných prostriedkov podnikateľov. Úrad vyzve podnikateľov, aby označili predmet obchodného tajomstva a iné dôverné informácie.

Podľa ustanovenia § 38 ods. 5 citovaného zákona podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nesplní povinnosť predložiť úradu v určenej lehote požadované podklady alebo

informácie alebo predloží nepravdivé alebo neúplné podklady alebo informácie, alebo neumožní ich preverenie alebo vstup podľa § 40, úrad uloží pokutu do 5 000 000,- Sk.

Podľa ustanovenia § 38 ods. 10 citovaného zákona úrad pri ukladaní pokuty posudzuje závažnosť a dĺžku trvania porušovania ustanovení tohto zákona, porušovania ustanovení osobitného predpisu alebo porušovania podmienky, povinnosti alebo záväzku uloženého rozhodnutím úradu. Úrad pri posudzovaní závažnosti porušovania berie do úvahy jeho povahu, skutočný dopad na trh a tam, kde je to účelné, veľkosť relevantného trhu. Okrem týchto kritérií úrad pri ukladaní pokuty berie do úvahy aj iné skutočnosti, najmä opakované porušovanie tým istým podnikateľom, odmietnutie podnikateľa spolupracovať s úradom, postavenie podnikateľa ako vodcu alebo iniciátora porušovania, získanie majetkového prospechu v dôsledku porušovania alebo neplnenia dohody obmedzujúcej súťaž v praxi.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 citovaného zákona sa zriaďuje Rada úradu. Rada rozhoduje o rozklade a preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Rada rozhoduje aj o obnove konania a o proteste prokurátora v prípadoch, v ktorých rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy podľa osobitného predpisu.

Podľa ustanovenia § 20 ods. 6 citovaného zákona člen rady je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti alebo ak sa v tej istej veci zúčastnil na konaní na inom stupni.

Podľa ustanovenia § 33 citovaného zákona úrad je povinný vyzvať účastníkov konania pred vydaním rozhodnutia vo veci, aby sa ústne alebo písomne vyjadrili k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia, prípadne aby navrhli jeho doplnenie, a podať im informáciu o záveroch prešetrovania, ku ktorým úrad na základe jemu dostupných informácií a podkladov dospel.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu dospel k záveru, že je potrebné aplikovať § 250j ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamieta, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom.

Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že odvolací orgán rozhodnutím č. 2006/SP/R/2/085 zo dňa 14.07.2006 zamietol rozklad žalobcu a rozhodnutie Protimonopolného úradu SR, odboru zneužívania dominantného postavenia č. 2006/SP/2/1/025 zo dňa 27.03.2006 potvrdil. Prvostupňovému aj odvolaciemu rozhodnutiu predchádzala žiadosť o zaslanie informácií zo dňa 14.10.2005 a opakovaná výzva zo dňa 08.11.2005, ktoré boli adresované žalobcovi. Na výzvu zo dňa 14.10.2005 žalobca reagoval listom č. 328/2005 zo dňa 21.10.2005, kde veľmi stručne odpovedal na zadané otázky. Výzvou č. 5848/PMÚ SR/2005 zo dňa 08.11.2005 Protimonopolný úrad SR opätovne vyzval žalobcu na doplnenie jeho odpovede, pretože poskytnuté informácie boli neúplné. Na túto výzvu žalobca už nereagoval, preto mu bolo dňa 06.12.2005 doručené oznámenie o začatí správneho konania č. 6709/PMÚ SR/2005 zo dňa 05.12.2005. Dňa 17.01.2006 bola žalobcovi doručená výzva pred vydaním rozhodnutia a následne dňa 27.03.2006 bolo vydané prvostupňové rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 50.000,- Sk za

nesplnenie uloženej povinnosti podľa príslušných ustanovení zákona o ochrane hospodárskej súťaže, proti ktorému podal dňa 18.04.2006 rozklad č. SK: 0109/OZ/2005.

Súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že pri formulácii otázok a žiadostí úrad dbal o to, aby otázky kladené žalobcovi boli položené jednoznačne, boli tak dostatočne zrozumiteľné a pochopiteľné aj pre osoby bez právnického vzdelania.

Pri otázke, v ktorých krajocho na území SR a odkedy je žalobca reálne schopný poskytnúť odťahovú službu pre nákladné vozidlo kategórie N3, prípadne vozidlo s prípojným vozidlom (návesom) kategórie O, v prípade dopravnej nehody, žalobca ako odpoveď uviedol, že jeho vozidlá neprepravujú tovar. Žalobca odpovedal na otázku scestne, čo nie je možné pripísať nezrozumiteľnosti a nepochopiteľnosti otázky, pretože súd má zato, že otázka bola položená jednoznačne.

Na ďalšiu otázku, že odťahové služby v niektorých krajocho žalobca nevykonáva, Protimonopolný úrad SR žiadal vysvetliť, prečo ich nevykonáva a či ich plánuje zaradiť v blízkej budúcnosti do oblasti poskytovania svojich služieb, žalobca nevedel odpovedať.

Pri požadovaní informácie o počte odťahov havarovaných nákladných vozidiel kategórie N3, prípadne kategórie O na území SR za roky 2003, 2004 a 2005, žalobca odpovedal, že takúto štatistiku nevedie. Súd sa stotožnil so záverom žalobcu, že napriek tomu, že mu zo zákona nevyplýva povinnosť takúto evidenciu viesť, je logické spracúvanie a uschovávanie takýchto relevantných informácií pre vlastnú potrebu. Žalovaný nežiadal o poskytnutie tejto informácie s odôvodnením, že žalobcovi takúto povinnosť ukladá zákon.

V ďalších informáciách bol žalobca požiadaný o zaslanie cenníkov za obdobie rokov 2003, 2004 a 2005, na základe ktorých spoločnosť fakturovala odťahové služby pre nákladné vozidlá vyššie uvedených kategórií, kedy a k akým zmenám v cenách došlo za uvedené roky. Žalobca vo svojej odpovedi odkázal na zákon č. 18/1996 Z.z. o cenách v znení neskorších predpisov. Súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že táto odpoveď nemá pre neho žiadnu vypovedaciu hodnotu, nakoľko odkaz na predmetný právny predpis nevypovedá nič o cenách odťahových služieb, respektíve o ich zmenách.

Na posledný dotaz Protimonopolného úradu SR o predloženie výkazov ziskov a strát žalobcu, ten odpovedal, že všetky dostupné dokumenty sú k dispozícii v štátnych orgánoch podľa zákona o daniach.

Podľa vyššie uvedeného ustanovenia § 40 citovaného zákona bol žalobca povinný poskytnúť požadované informácie žalovanému, podrobiť sa preskúmaniu poskytnutých informácií alebo podkladov a spolupracovať s úradom pri ich preverovaní, pričom tieto povinnosti mu vyplývajú priamo zo zákona.

Súd dospel na základe uvedeného k záveru, že žalobca si nesplnil zákonom uvedenú povinnosť, pretože odpovede na jednotlivé otázky boli nedostatočné a nemali pre žalovaného žiadnu hodnotu, boli neúplné aj napriek konkrétnym a zrozumiteľným otázkam. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že o úplnosti, resp. neúplnosti svojich odpovedí nevedel, keďže nebol vyzrobený o ich nedostatočnosti. Námitka žalobcu, že opakovanú výzvu Protimonopolného úradu SR založil do inej zložky a preto na ňu nereagoval, je irelevantná, s prihliadnutím na skutočnosť, že už prvotne poskytnuté odpovede nie sú dostatočné a neodpovedajú na žiadané informácie.

Súd súhlasil s tvrdením žalovaného, že námietka žalobcu ohľadom výšky uloženej pokuty s odvolaním sa na § 38 ods. 10 zákona o hospodárskej súťaži nie je možné aplikovať v celom jeho rozsahu a to vzhľadom na charakter správneho deliktu, ktorého sa žalobca dopustil, ako aj na poriadkový charakter pokuty, ktorá mu zaň bola uložená. Protiprávne konanie žalobcu nemalo protisúťažný charakter, to znamená, že absentuje tak relevantný trh, ako aj dopad naň, preto možno hodnotiť závažnosť jeho konania len s ohľadom na povahu skutku, t.j. aj jednotlivé aspekty boli hodnotené len z pohľadu skutkovej podstaty spáchaného správneho deliktu. V tomto prípade išlo o konanie spočívajúce v nepredložení úplných informácií, pričom negatívny dopad žalobcovho konania sa obmedzil na sťaženie priebehu šetrenia a výkon právomoci úradu.

K námietke žalobcu o zaujatosti členov Rady úradu súd uviedol, že Rada úradu adresovala žalobcovi výzvu pred vydaním rozhodnutia, v ktorej ho oboznámila s predbežným záverom. Tento záver má v každom konaní predbežný charakter, pričom je možné ho zmeniť v priebehu konania aktivitou účastníkov, t.j. relevantnými vyjadreniami, k čomu v tomto prípade nedošlo. Rada úradu mala povinnosť uviesť predbežný záver vo veci a oboznámiť s ním žalobcu, aby mohol uplatniť svoje zákonné právo vyjadriť sa. Zároveň zo súdneho spisu nevyplývajú konkrétne dôvody, v čom videl žalobca zaujatosť členov. Preto má súd zato, že nebol naplnený žiadny z dôvodov vylúčenia členov Rady úradu podľa uvedeného ustanovenia § 20 ods. 6 citovaného zákona.

Podľa názoru súdu bol postup žalovaného správneho orgánu zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Krajský súd v Bratislave po prejednaní veci dospel k záveru, že námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia a keďže je toto v súlade so zákonom, žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu zamietol.

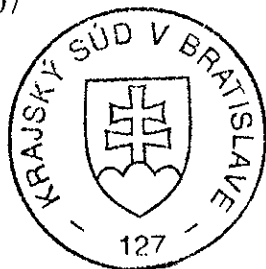
O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 28.02.2007

Za správnosť vyhotovenia:
Ladislava Drahovská

Mgr. Viliam Pohančénik
predseda senátu